

що-то и ные като тѣхъ ще ся лишимъ слѣдъ смѣрть-тѣ си заради грѣхове-ты си, отъ небесно-то блаженство, ако ся покаемъ, дордѣ смы още живи. Въ най-послѣдній день на тѣзи седмицѣ, сир. въ Недѣльѣ-тѣ, православни-ти помежду си ся прощавать, та заради това той ся нарича и *день прощавателенъ*. Да прощавамы свои-ты неприятели, ные като християне, смы длѣжни сякога. Нѣ прѣзь тоя день ные особито смы длѣжни, да ся размыслимъ, дали не смы обидили нѣкого сами, дали още нѣмамы нѣкои непримирены вразы, па да ся погрижимъ съ чисто сѣрдце, да гы накарамы въ имя-то Христова да ся примирѣтъ сичкы-ти съ насъ, — и тыя, кои-то смы ные въ нѣщо обидили, и оныя, кои-то сѣ насъ обидили, та гы имамы за неприятели. Безъ това и постъ-тѣ ни, въ кой-то нагазвамы, не ще да е угоденъ на Бога. Сирница-та особито е нарядена, да приготвы християны-ты за *Великы-ты Посты*, като гы приучва, да ся въздържатъ отъ чювственны-ты удовольствія, — да ся молять повече, и да бждѣтъ милосѣрди въ дѣла-та си, та заради това и небыва тогава да ся яде мясо, ами само — сыреніе, масло и яйца. Нѣ за жялость, по силѣ-тѣ на единъ останѣлъ отъ язичество-то още обычай, тая Седмица ся прѣкарва отъ християны-ты не тѣй, въ приготвяніе за поста, ами — съ най-малко-то яденіе, пияніе, дебеляшкы и порицателны удовольствія, и съ съвършенно забравяніе за Божіѣ-тѣ Черковѣ.

Великы-ти-Посты сѣ нарядени за честь на Господа нашего Іисуса-Христа, — а още и да го подражаемъ, понеже Той, слѣдъ кръщаваніе-то си, постилъ четиридесять дни въ пустынь-тѣ. — Тѣ още ся наричатъ *четырідесятница*, зашто-то ся продължавать 40 дена, като гы смѣтамы отъ пондѣльникъ. на пѣрвѣ-тѣ недѣльѣ *чякъ* до Сѣбботѣ-тѣ на шестѣ-тѣ; а подирѣ нежвече дожда страстна-та, прѣзь коя-то ся въспоманувать страсти-ты (сир. страданія-та, умираніе-то на кръста и погрѣбваніе-то) на Іисуса-Христа. Тая сѣббота отъ шестѣ-тѣ неделѣ на посты-ты ся нарича и *Лазарова Сѣбота* или *Въскрѣсеніе Лазарово*, зашто тогава ся празнува память-тѣ, за дѣто Господъ въскрасилъ Своя приятель — Лазара, слѣдъ четири дена отъ като умрѣлъ.

Врѣбница или *влизаніе-то на Господа въ Іерусалимъ*. Прѣзь тоя день ся празнува память-та, дѣто Іисусъ-Христосъ прѣди страданія-та си, възсѣднѣлъ на едно младо магаре, отишѣлъ